

Önképzőköri foglalkozás

2018. november 23. péntek, 15.00-16.30

Németh László Könyvtár, Hódmezővásárhely

Németh Katink jóvoltából ma sok zenét hallgattunk (Purcell), sok Vermeer-képet néztünk, kinagyított részletek sorát vehettük birtokba ebből a csendes, különös, zárt és (látszólag) egyszerű világból, melyről – most már látni az olvasmányok alapján – a szakírók azt állítják, hogy Rembrandt után (mellett?) a holland (németalföldi) festészet legcsúcsait képviseli. Sokat és sokszor kell nézni Vermeer képeit, hogy érteni kezdjük, látni kezdjük azt a sokszerűséget, mely a látszólag kevés és egy térben mozgó motívum mélyén van. Olyan ez, mint a *lassú olvasás*, a *szoros olvasás*, igen: most is, ezen a foglalkozáson is „*látni tanultunk*”! Vermeer után pedig még, erős, gondolatébresztő párhuzamként – a Caravaggio-élőképeken, majd festmény-vetítésen! Azt olvassuk, hogy Vermeer tanult Caravaggiótól – ehhez még, ennek megpillantásához még további iskolázottságra lesz szükségünk, ám a nagyság azonosságát és a festői különbségeket már jól látjuk,

s lépünk tovább ez úton, talán épp a Zsuzsink ajánlotta Svetlana Alpers-tanulmány nyomán, Vermeer mélyebb megértése felé. Nem is szólva Máriánk reményekkel kecsegtető kereséséről a Vermeer-képek belső epizódjait, keretezettségeit, térképeit illetően!